

Въ четвъртъкъ бѣше Нова година. Снѣгъ, хубаво зимно време. Излѣзохъ, първия човѣкъ когото срещнахъ — бѣ Славейковъ. Черковно тържество, гдето ще бже и князътъ. Срещнахъ Безеншека, разписалъ се въ двореца въ книгата за поздравления (приемъ е имало само за дипломатитѣ, министритѣ и духовенството). У мене дойдоха Безеншекъ, Шойлековъ, (отъ Сопотъ,*) върналъ се отъ учение въ Виена, новъ началникъ на отдѣление за горитѣ и минитѣ въ министерството на финанситѣ), Ташикмановъ, попъ Маринъ архиварътъ, Расолковъ; Миларовъ и компания (Златарски заминава за Англия досежно бакъренитѣ пари), Висковски, Горбановъ и т. н. Хора съ файтони по улицитѣ, раздаватъ картички като изъ торба. Тукъ се правятъ посещения два пѣти, за праздници и за Нова година. Изглежда, че хората си нѣматъ работа. Азъ днесъ не ходихъ никжде. — Вечеръта дойдоха у дома Стоиловъ съ майка си, сестра си, Лука Моравеновъ и Любовски на чай.

Въ канцеларията има много работа и бъркотия. Инструкцията се печата, други нѣща се сипятъ върху ни на купища. Не може да се пише тамъ нищо, всѣка минута ще дойде нѣкой отъ чиновницитѣ или вѣншно лице да пита за нѣщо. Ангеловъ, времененъ директоръ на девическата гимназия, е уволненъ, и като провизорна директорка е назначена една хърватка (Клотилда Цвѣташичъ). Има нужда отъ промѣни въ гимназията, гдето е настѣпило пълно разстройство. Наближава краятъ на полугодieto, опредѣленъ на 1 февруарий.

Въ къщи чета Heyd съ най-голѣмо усърдие — следъ дълго време пакъ чета голѣма книга. — *Blätter von der Wiederaufnahme des stillen Gelehrtenlebens in einer occid. Mansarde, in der Nähe grosser Bibliotheken. Tristesse und innerer Zwiespalt* [блѣнове да захвана наново тихия животъ на учения въ нѣкоя мансарда на Западъ, близо до голѣми библиотеки. Скрѣбъ и вѣтрешно раздвоение].

6/18 януарий, вторникъ, Богоявление. Вчера бѣше най-мразовитиятъ день, студена ледена вихрушка. Днесъ на 10 ч. при московски студъ има водосветъ на площада предъ градината. Войски, князътъ, Мелетий подъ импровизирани стожери, всички гологлави. Следъ това имà дефилиране. Шопитѣ отиваха да се ръсятъ, наливаха светена вода въ шишетата и я пиеха! Съ Брожка се разходихме изъ града. Преди пладне дочетохъ Heyd за индустриалнитѣ произведения (старитѣ ориенталски *drogues*, чуднитѣ вкусове на срѣднитѣ вѣкове). Подиръ пладне излѣзохъ самъ на разходка по цариградското шосе. Особенъ пейзажъ: надъ снѣга ледена кора, пречупване на слънчевата свѣтлина, дълбокъ снѣгъ, съ блѣснатитѣ вълни съ . . . [не се чете], особено осветенитѣ про-

*) Иречекъ грѣши, той е клисурецъ. С. А.